

KARTA PRZEDMIOTU

Kod przedmiotu	0231.5.FILAJH1.B/C.WJ	
Nazwa przedmiotu w języku	polskim	<i>Wstęp do językoznawstwa</i>
	angielskim	<i>Introduction to Linguistics</i>

1 USYTUOWANIE PRZEDMIOTU W SYSTEMIE STUDIÓW

1.1. Kierunek studiów	Filologia angielska z językiem hiszpańskim
1.2. Forma studiów	Studia stacjonarne
1.3. Poziom studiów	Pierwszego stopnia
1.4. Profil studiów*	ogólnoakademicki
1.5. Osoba przygotowująca kartę przedmiotu	dr Jacek Szajewski
1.6. Kontakt	jacek.szajewski@ujk.edu.pl

2 OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA PRZEDMIOTU

2.1. Język wykładowy	angielski
2.2. Wymagania wstępne*	brak

3 SZCZEGÓŁOWA CHARAKTERYSTYKA PRZEDMIOTU

a. Forma zajęć	Wykład	
b. Miejsce realizacji zajęć	Zajęcia w pomieszczeniu dydaktycznym UJK	
c. Forma zaliczenia zajęć	Egzamin	
d. Metody dydaktyczne	Wykład konwersatoryjny, pogadanki, dyskusja, referat	
e. Wykaz literatury	podstawowa	1. Yule, G. 2020. The Study of Language, 7th edition. Cambridge: Cambridge University Press 2. Fromkin, V., R. Rodman and N. Hyams. 2013. An Introduction to Language (10th edition). Wadsworth, Cengage Learning
	uzupełniająca	1. Trask, R.L. 1995. Language: The Basics. (1995) London, New York: Routledge. 2. Crystal, D. 2002. The English Language: A Guided Tour of the Language. The Penguin Group 3. Crystal, D. 2003. The Cambridge Encyclopedia of the English Language (2nd edition). Cambridge University Press 4. Crystal, D. 2008. A Dictionary of Linguistics and Phonetics (6th edition). Blackwell

4 CELE, TREŚCI I EFEKTY UCZENIA SIĘ

a. Cele przedmiotu (z uwzględnieniem formy zajęć)

Wykład:

C1- Wdrożenie sposobu myślenia o języku i mowie w kategoriach systemowych, dostrzegania współzależności i powiązań zarówno pomiędzy samymi wewnątrzsystemowymi zjawiskami języka, jak i między językiem i innymi przejawami działalności człowieka oraz między językoznawstwem i innymi naukami pokrewnymi.

C2- Zapoznanie z podstawami językoznawstwa jako działu semiotyki oraz jako nauki humanistycznej, podstawowymi zagadnieniami poszczególnych działów językoznawstwa tradycjami rozwoju idei językoznawczych oraz ich obiektami.

C3- Nauczenie podstaw prowadzenia teoretycznych badań językoznawczych (przede wszystkim opracowania i referowania literatury lingwistycznej)

b. Treści programowe (z uwzględnieniem formy zajęć)

Wykład:

1. Język i jego definicja

Różne podejścia do definiowania języka oraz jego funkcje w komunikacji.

Uniwersalia językowe – cechy wspólne dla wszystkich języków.

Cechy języka naturalnego: arbitralność, podwójna artykulacja, kreatywność.

Hipotezy dotyczące pochodzenia języka.

2. Język ludzki a język zwierząt

Kluczowe różnice między językiem ludzkim a systemami komunikacji zwierząt.

Produktywność, dwoistość strukturalna, transmisja kulturowa.

Badania nad komunikacją zwierząt (np. pszczoły, małpy, delfiny).

3. Odmiany języka

Regionalne warianty języka: dialekty, izoglosy, kontinuum dialektalne.

Spółeczne odmiany języka: socjolekty, idiolekty, rejestry językowe.

Język a tożsamość społeczna i kulturowa.

4. Rozwój pisma

Systemy pisma: logograficzne, sylabiczne, alfabetyczne.

Historia powstania pisma i jego znaczenie dla cywilizacji.

Współczesne ewolucje pisma (np. emoji, język internetu).

5. Fonetyka i fonologia

Fonetyka artykulacyjna, akustyczna i audytywna.

Klasyfikacja dźwięków: spółgłoski i samogłoski, miejsca i sposoby artykulacji.

Fonologia: fonem, minimalne pary, różnice między fonemem a alofonem.

Procesy fonologiczne: asymilacja, elizja, redukcja dźwięków w mowie.

6. Morfologia i procesy słowotwórcze

Morfem jako najmniejsza jednostka znaczeniowa.

Rodzaje morfemów: leksykalne, gramatyczne, wolne, związane.

Tworzenie nowych słów: derywacja, kompozycja, konwersja, zapożyczenia.

7. Gramatyka i składnia

Znaczenie terminu „gramatyka”: deskrytywizm vs. preskrytywizm.

Części mowy i ich rola w strukturze języka.

Struktura głęboka i powierzchniowa w gramatyce generatywnej.

Dwuznaczność strukturalna i opis składniowy.

8. Semantyka i pragmatyka

Znaczenie semantyczne a znaczenie pragmatyczne.

Cechy semantyczne i analiza znaczenia słów.

Akty mowy i ich funkcja w komunikacji.

Teoria grzeczności: twarz pozytywna i negatywna.

9. Historia języka angielskiego Język staroangielski (450–1150): wpływy germańskie i łacińskie, fleksyjność. Język średnioangielski (1150–1500): wpływ normański, rozwój języka standardowego. Język nowoangielski (1500–1900): zmiany fonetyczne, wielka zmiana samogłoskowa, druk i normatywizm. Angielski współczesny (od 1900): globalizacja, wpływ technologii, angielski jako lingua franca.

c. Przedmiotowe efekty uczenia się

Efekt	Student, który zaliczył przedmiot	Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się
w zakresie WIEDZY:		
W01	ma wiedzę o miejscu i znaczeniu językoznawstwa w relacji do innych dziedzin naukowych oraz o specyfice obiektów badań językoznawczych	FILAJH1A_W01
W02	posiada wiedzę teoretyczną i praktyczną w zakresie badań językoznawczych, zna terminologię z zakresu językoznawstwa	FILAJH1A_W03
W03	posiada wiedzę o kompleksowej naturze języka angielskiego, jego złożoności i zmienności	FILAJH1A_W09
w zakresie UMIEJĘTNOŚCI:		
U01	potrafi samodzielnie wyszukiwać, krytycznie oceniać i analizować informacje z różnych źródeł	FILAJH1A_U02
U02	posiada umiejętność przygotowania różnego typu prac pisemnych i wystąpień ustnych w języku angielskim, refleksyjnie odnosząc się do własnych wypowiedzi	FILAJH1A_U05
w zakresie KOMPETENCJI SPOŁECZNYCH:		
K01	jest świadom możliwości i ograniczeń wynikających z uzyskanej na kierunku Filologia angielska kompetencji, czynnie działa na rzecz interesu publicznego	FILAJH1A_K02

4.4. Sposoby weryfikacji osiągnięcia przedmiotowych efektów uczenia się

Efekty przedmiotowe (symbol)	Sposób weryfikacji (+/-)																	
	Egzamin ustny/pisemny*			Kolokwium*			Projekt			Aktywność na zajęciach			Praca własna na zajęciach			Referat		
	Forma zajęć			Forma zajęć			Forma zajęć			Forma zajęć			Forma zajęć			Forma zajęć		
	W	C	...	W	C	...	W	C		W	C		W	C		W	C	
W01	+										+							
W02	+				+						+							
W03	+				+						+							
U01					+						+							
U02					+						+							
K01											+							

**niepotrzebne usunąć*

4.5. Kryteria oceny stopnia osiągnięcia efektów uczenia się		
Forma zajęć	Ocena	Kryterium oceny
wykład	3	51-60% prawidłowo wykonanych zadań egzaminacyjnych
	3,5	61-70% prawidłowo wykonanych zadań egzaminacyjnych
	4	71-80% prawidłowo wykonanych zadań egzaminacyjnych
	4,5	81-90% prawidłowo wykonanych zadań egzaminacyjnych
	5	91-100% prawidłowo wykonanych zadań egzaminacyjnych

BILANS PUNKTÓW ECTS – NAKŁAD PRACY STUDENTA

Kategoria	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	
LICZBA GODZIN REALIZOWANYCH PRZY BEZPOŚREDNIM UDZIALE NAUCZYCIELA /GODZINY KONTAKTOWE/	30	
Udział w wykładach	30	
Udział w ćwiczeniach	-	
SAMODZIELNA PRACA STUDENTA /GODZINY NIEKONTAKTOWE/	20	
Przygotowanie do wykładu	10	
Przygotowanie do ćwiczeń	-	
Przygotowanie do egzaminu, kolokwium	10	
Kwerenda biblioteczna, przygotowanie prezentacji multimedialnej		
ŁĄCZNA LICZBA GODZIN	50	
PUNKTY ECTS za przedmiot	2	

**niepotrzebne usunąć*

Przyjmuję do realizacji (data i czytelne podpisy osób prowadzących przedmiot w danym roku akademickim)

.....